

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud. A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu)

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Pacii Vasili,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vasili Paci cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 21 septembrie 2015, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasili Paci cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a indicat că, la data de 05.09.2014, în mun. Chișinău, la intersecția str. Nicolae Dimo - str. Alecu Russo, s-a produs un accident rutier cu participarea automobilului de model „MERCEDES 313 CDI”, cu n/î CQA 674, condus de către Foltea Nicolae și autovehiculul de model „OPEL ASTRA”, cu n/î GE BC 344, condus de Paci Vasili.

Menționează reclamantul că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02657478 din 09 octombrie 2014, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Paci Vasili, conducător al autovehiculului de marca „OPEL ASTRA”, cu n/î GE BC 344, care deținea la data producerii accidentului rutier polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă pentru pagube produse prin utilizarea autovehiculului menționat nr. RCAI – 000964768, eliberată de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, la 22 iulie 2014.

Sușține reclamantul că, în temeiul contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehiculul nominalizat supra, încheiat între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și Ihnatenko Elena, a fost achitată despăgubirea de asigurare în sumă de 16020 lei, conform dispoziției de plată nr. 5890 din 22 decembrie 2014, către Foltea Nicolae.

Declară reclamantul că, conform contractului de asigurare, numărul de persoane admise la conducerea autovehiculului de marca „OPEL ASTRA”, cu n/î GE BC 344 este limitat și anume la conducerea autovehiculului respectiv este admis doar Ihnatenko Elena și Ihnatenko Iaroslav în temeiul contractului încheiat între Ihnatenko Elena și ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA. Astfel, protecția prin asigurarea oferită de asigurator nu se extinde și asupra altor persoane aflate în automobilul accidentat.

Consideră reclamantul că, Paci Vasili, conducând autovehiculul de model „OPEL ASTRA”, cu n/î GE BC 344, fără a fi inclus în contractul de asigurare a cauzat prejudiciu material reclamantului pe care și urmează să-l repare.

Solicită reclamantul încasarea de la Paci Vasili în contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 16020 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a sumei de 480,60 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și s-a încasat de la Paci Vasili în beneficiului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA suma de 16020 lei cu titlu de despăgubire de asigurare în ordine de regres și suma de 480,60 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Paci Vasili și s-a menținut hotărârea din 19 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 15 decembrie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 114) Paci Vasili a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea pricinii nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel. De asemenea, menționează recurentul că, instanța a examinat pricina în lipsa sa.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 octombrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 16 noiembrie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat de Paci Vasili la data de 15 decembrie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 114), se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Paci Vasili, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Paci Vasili, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Paci Vasili, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Paci Vasili împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală